

[Kaj Poulsen]

præcis derfor, arbejdsministerens forslag i § 1, nr. 4 og 5, var rigtige. Det havde gjort reglerne om deltidsbeskæftigelse gennemskuelige, og de havde ikke frataget nogen mulighed for at få deltidsunderstøttelse. Det havde gjort reglerne klare, således at medlemmerne vidste, hvilke rettigheder de havde, således at kasserne kunne administrere det uden alt for mange forkølede regler.

Det er en stor sejr, fru Lilli Gyldenkilde har vundet her, og vi må da ønske til lykke med den. Jeg er ikke sikker på, at fru Lilli Gyldenkilde har opfattet, hvad dette forslag går ud på. Det er ikke for at fratage nogen supplerende dagpenge. Det er for at gøre reglerne klare.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Enhver kan jo tage fejl, det er såmænd også sket for socialdemokrater ind imellem, og det er vel meget menneskeligt, at man, når man har begået en bommert, bruger stærke ord og hidser sig vældigt op, så det skal jeg ikke bebrejde fru Lilli Gyldenkilde.

Det, jeg derimod vil bebrejde fru Lilli Gyldenkilde, er, at hun netop i dag, hvor der skal gennemføres nogle af de mest asociale, mest skadelige indgreb over for lønmodtagerne i dette land og over for de arbejdsløse, uden anledning i hr. Kaj Poulsens første indlæg bruger hele sin taletid til glæde for hr. Gammelgaard og for arbejdsministeren og hele den borgerlige musik til at angribe socialdemokratiet.

Sandheden om denne sag er, at fru Lilli Gyldenkilde ikke opnår større retfærdighed, ikke færre fejludbetalinger i systemet. Det, fru Lilli Gyldenkilde alene opnår – jeg tror ikke, at det er tilsigtet, jeg tror, at det er en fejl, og jeg skal ikke angribe eller bruge stærke ord – er, at der går instrukser ud i hele systemet: er man i tvivl, så sig nej! Det vil sige, at når folk kommer med et grænsetilfælde – mennesketilværelsen er jo kompliceret – så siger man ude i det forreste led nej. Så får vi flere ankesager. Så får vi mere bureaukrati. Så får vi mere retsusikkerhed. Det er derfor, vi ikke sagligt er enige med fru Lilli Gyldenkilde i denne sag.

Brug dog ikke denne lejlighed til at glæde de borgerlige ved at angribe socialdemokratiet og til at tilsløre det, der er dagens hoved-

emne, nemlig overgrebene i forhold til de ledige, gennemført af regeringen, og som vi jo i fællesskab er imod.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Nu har 5 uger kontra 13 uger i forhold til deltidsforsikring været debatteret. I dag er det sådan, at der kræves 5 ugers fuldtidsarbejde, for at man kan overgå fra deltids- til fuldtidsforsikring, men merarbejde på fuld tid af tilfældig karakter tælles ikke med ved beregningen af de 5 uger. Sådan bliver det administreret i dag af kasserne.

Det er rigtigt nok, at ministeren havde foreslået, at man skulle have haft 13 ugers arbejde på fuld tid, for at man kunne overflyttes, uanset om arbejdet var merarbejde af tilfældig karakter. Så blev kassen fri for et skøn, og det er rigtigt nok, at det ville lette.

Grunden til, at VS alligevel ikke kunne støtte ministeren, er, at vi mener, at i historiens forløb – hvis man kan sige det på den måde – er der sket en glidning og en fordrejning af den måde, man administrerer det på. Det er VS' opfattelse, at § 67 i arbejdsløshedsforsikringsloven er blevet forvredet i sit indhold, og at man ikke skulle administrere sådan, at det kun er 5 ugers fuldtidsarbejde, der ikke er af tilfældig karakter, men også 5 ugers arbejde af tilfældig karakter kunne betragte, at man blev overflyttet til fuldtidsforsikring.

Det er en diskussion, der i øjeblikket foregår i A-kasserne, hvor jeg ved, at én af A-kasserne har en anke inde i øjeblikket lige netop på det punkt. Hvis den fortolkning er rigtig, vil det selvfølgelig være en forringelse, at man skal have haft 13 ugers arbejde, også selv om det er af tilfældig karakter, for at kunne blive overflyttet. Derfor kunne VS ikke støtte ministerens forslag.

Hvis det, jeg nu siger, ikke bliver tilgode-set i sidste instans, har socialdemokratiet ret i, at sådan som A-kasserne i øjeblikket fortolker det, ville det være en lettelse, for så skulle de ikke foretage et skøn i det konkrete tilfælde. Jeg mener bare, at A-kasserne har foretaget en glidning i deres måde at administrere det på, og det er det, vi skal have opklaret.

(Kort bemærkning).